

ganske mange mennesker til et kommunevalg – jeg ville selv have sagt 10.000 her i dag, men det er altså over 20.000. Det er kun at give tilskud til landets dagblade, at det offentlige skal betale sådanne annoncer.

Derudover frygter vi, at det vil have den konsekvens, at endnu flere potentielle kandidater vil afholde sig fra overhovedet at opstille – og det vil være kedeligt – fordi de ikke ønsker, at der skal indrykkes annoncer med deres regnskab for valgkampen, som måske har været ganske, ganske beskedent.

Men dertil kommer hele problemstillingen, når der holdes fester. Når der på Café Røde Stjerne, og hvad det hedder rundt omkring, holdes støttearrangementer, skal den slags ting så også kapitaliseres? Skal man tælle, hvor mange pilsnere der er blevet langet over baren? Og skal kandidaten stå til regnskab for det? Det ved SF selvfølgelig godt at man ikke kan i praksis.

Og når HK- og SiD-bladet tilfældigvis lige op til valgene laver hele og halve siders præsentationer af socialdemokratiske kandidater, skal man så også kapitalisere værdien af det? Er det en annonce, eller er det journalistisk omtale, når det er den slags steder, det foregår? Det går selvfølgelig ikke.

Derfor må vi sige, at som forslaget foreligger her, synes vi ikke, at det er brugbart. Men Fremskridtspartiet deltager absolut gerne i en fortsat debat om, hvordan vi kan få synliggjort, hvem det er, der støtter de politiske partier, for vi har ingen intention om at holde hånden over nogen, og de, der giver til de politiske partier, må selvfølgelig også stå ved det.

Men der må vi så sige om den beløbsgrænse, som SF har lagt, på helt ned til 500 kr., at det simpelt hen er at lægge gulvet for lavt. Vi mener godt, det kan ligge lidt højere, for der er jo ingen, der er interesseret i, om enkefru Jørgensen har givet 500 kr. til SF i Århus Nord. Det er de store beløb, der er interessante, og dem skal vi sørge for at der er offentlighed omkring.

Jørgen Estrup (RV):

Det Radikale Venstre har jo en ganske lang tradition på dette område, og hr. Aage Frandsen og jeg har også tidligere haft diskussioner om det. Det er klart, at vi grundlæggende er fuldstændig enige i SF's ønske om, at der er den størst mulige åbenhed om partiernes regnskaber, og vi er selvfølgelig også enige i, at der, som andre har efterlyst, bør være frivillighed, sådan at man kan sikre, at folk kun bidrager til de politiske

partier, de faktisk ønsker at bidrage til. Men de to sager behøver altså ikke nødvendigvis at kædes sammen. Det er et af de problemer, som har låst Folketinget fast i manglende handling i årevis, desværre.

Åbenheden er et mål i sig selv. Det er vigtigt for at kunne få gennemsigtighed i det politiske system, at man har åbenhed. Det er nødvendigt for, at man kan vide, hvem det er, der udnytter den magt, som økonomi også giver, at man ved, hvor de politiske partier og deres kandidater får deres penge fra. Indflydelsen, som jo altså også er det, som interesserer det udvalg, som Folketinget selv har nedsat, er en vigtig ting for os, der arbejder i det politiske system til daglig, og unægtelig også for vælgerne. Det er et fundament for demokratiet, at man kan gennemskue det. Og man må sige, at Folketinget påtog sig et ansvar for, at der er en sådan gennemsigtighed, da man vedtog at yde offentlig støtte.

SF's forslag rummer nogle problemer, som jeg også tidligere har omtalt fra denne talerstol, og jeg vil gerne pege på tre.

For det første synes vi ikke, at det er nogen god idé at indskrænke offentliggørelsen til spørgsmålet om valgkampe. Det giver simpelt hen for mange omgælsesmuligheder, når man ikke interesserer sig for, hvad der sker mellem valgkampene, og derfor er det en samlet årsregnskabsmodel, der burde være den rigtige. Det er derfor også det, vi altid har arbejdet med i Det Radikale Venstre.

Et andet problem efter min mening er de lave beløbsstørrelser. Vi er principielt enige i, at der kan være bidrag, som er af en sådan størrelse, at de må individualiseres, så vidt det overhovedet er muligt, men når man går ned på beløbsstørrelser som 500-1.000 kr., så interesserer man sig efter min mening for noget, der ikke er særlig interessant – det er ikke særlig interessant, hvad fru Jensen måtte give til dette eller hint parti – men det fører altså også meget nemt til, at man kommer på kant med det, der hedder politisk registrering. Jeg tror ikke, der er nogen af os, der i sidste ende ønsker at bryde med ønsket om, at man kan være anonym i relation til, hvordan man stemmer.

Endelig er der så det sidste problem, at dette forslag meget nemt fører til overdrevent bureaukrati, hvis man ikke sætter nogle grænser for, hvad man skal registrere og fremvise.

Jeg er lidt overrasket over den debat, vi har haft i dag og ikke mindst over Venstres synspunkter, som jeg synes i for høj grad kobler